

Lacrimi de mister

Lucian-Horațiu Hînsa

În umbra acestei pustietăți
Mă închin liniștii.
În fața mea se nasc trecuturi
Dar rămân tăcut.
Sufletul mi-a cunoscut
Zeci și zeci de începuturi,
Dar astăzi... astăzi gândul mi-este mut.

Închid ruinele izbânderlor
În lăcașul liniștirii
Secând marea spumelor
Memoriilor, ivirii.

Coboară-te, îngere
În lumea cea de patimi
Și sfânt cedează-mi strângere,
A liniștilor lacrimi.

Căci acum, soarele mi-a răsărit pe cer,
Cu lacrimi de lumină, cu lacrimi de mister-
Tăcută-mi este marea, tăcut îmi e cuvântul,
Din lacrimi auroase, azi îmi croiesc veșmântul.